Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►**B**

DECYZJA RADY (UE) 2015/1601

z dnia 22 września 2015 r.

ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji

(Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 80)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Rady (UE) 2016/1754 z dnia 29 września 2016 r.	L 268	82	1.10.2016

▼B

DECYZJA RADY (UE) 2015/1601

z dnia 22 września 2015 r.

ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsza decyzja ustanawia środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji w celu wsparcia tych państw członkowskich, aby mogły lepiej sprostać sytuacji nadzwyczajnej charakteryzującej się nagłym napływem obywateli krajów trzecich na ich terytorium.

2. Komisja prowadzi stały przegląd sytuacji w odniesieniu do masowego napływu obywateli państw trzecich do państw członkowskich.

W stosownych przypadkach Komisja przedłoży wnioski dotyczące zmiany niniejszej decyzji, aby uwzględnić zmianę sytuacji w terenie i jej wpływ na mechanizm relokacji, a także zmieniającą się presję na państwa członkowskie, w szczególności państwa członkowskie pierwszej linii.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

a) „wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznacza wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. h) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE ([1]);

b) „wnioskodawca” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do którego nie została jeszcze wydana ostateczna decyzja;

c) „ochrona międzynarodowa” oznacza status uchodźcy lub status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej zgodnie z definicjami zawartymi odpowiednio w art. 2 lit. e) i g) dyrektywy 2011/95/UE;

d) „członkowie rodziny” oznaczają członków rodziny zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 604/2013;

e) „relokacja” oznacza przekazanie wnioskodawcy z terytorium państwa członkowskiego, które kryteria określone w rozdziale III rozporządzenia (UE) nr 604/2013 wskazują jako odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, na terytorium państwa członkowskiego relokacji;

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. L 337 z 20.12.2011, s. 9).

▼B

f) „państwo członkowskie relokacji” oznacza państwo członkowskie, które staje się, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 604/2013, odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wnioskodawcy po jego relokacji na terytorium tego państwa członkowskiego.

Artykuł 3

Zakres stosowania

1. Relokacji na podstawie niniejszej decyzji dokonuje się jedynie w stosunku do wnioskodawców, którzy we Włoszech lub w Grecji złożyli wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, za których rozpatrzenie te państwa członkowskie byłyby odpowiedzialne, w przypadku braku relokacji, zgodnie z kryteriami ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego określonymi w rozdziale III rozporządzenia (UE) nr 604/2013.

2. Relokację na podstawie niniejszej decyzji stosuje się wyłącznie w odniesieniu do wnioskodawców posiadających obywatelstwo państwa, w przypadku którego obywateli decyzje o udzieleniu ochrony międzynarodowej stanowią – według najnowszych dostępnych średnich danych Eurostatu dla całej Unii, które są uaktualnianie kwartalnie – 75 % lub więcej decyzji wydanych w pierwszej instancji w sprawie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, o których mowa w rozdziale III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE ([1]). W przypadku bezpaństwowców bierze się pod uwagę państwo poprzedniego miejsca zwykłego pobytu. Aktualizacje kwartalne bierze się pod uwagę wyłącznie w odniesieniu do wnioskodawców, w przypadku których nie stwierdzono jeszcze, że mogą być relokowani zgodnie z art. 5 ust. 3 niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Relokacja 120 000 wnioskodawców do państw członkowskich

1. Relokacja 120 000 wnioskodawców do innych państw członkowskich odbywa się w następujący sposób:

a) z Włoch na terytorium innych państw członkowskich relokowanych zostaje 15 600 wnioskodawców zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku I;

b) z Grecji na terytorium innych państw członkowskich relokowanych zostaje 50 400 wnioskodawców zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku II;

c) na terytorium innych państw członkowskich relokowanych zostaje 54 000 wnioskodawców proporcjonalnie do danych liczbowych zamieszczonych w załącznikach I i II, albo zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu w drodze zmiany niniejszej decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 2 oraz w ust. 3 niniejszego artykułu.

2. Począwszy od dnia 26 września 2016 r., 54 000 wnioskodawców, o których mowa w ust 1 lit. c), zostaje relokowanych z Włoch i Grecji, w proporcjach wynikających z ust. 1 lit. a) i b), na terytorium innych państw członkowskich, proporcjonalnie do danych liczbowych zamieszczonych w załącznikach I i II. Komisja przedkłada Radzie wniosek dotyczący danych liczbowych, które mają być odpowiednio przydzielone poszczególnym państwom członkowskim.

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60).

▼B

3. Jeżeli do dnia 26 września 2016 r., Komisja stwierdzi, że dostosowanie mechanizmu relokacji jest uzasadnione zmianą sytuacji w terenie lub że z uwagi na gwałtowną zmianę kierunku przepływów migracyjnych państwo członkowskie znalazło się w nadzwyczajnej sytuacji charakteryzującej się nagłym napływem obywateli państw trzecich oraz uwzględniając stanowiska państw członkowskich, które prawdopodobnie będą beneficjentami, może ona, w stosownych przypadkach, przedłożyć Radzie wnioski, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Ponadto państwo członkowskie może – podając należyte uzasadnienie – powiadomić Radę i Komisję, że znalazło się w podobnej nadzwyczajnej sytuacji. Komisja dokonuje oceny podanego uzasadnienia i w stosownych przypadkach przedkłada Radzie wnioski, o czym mowa w art. 1 ust. 2.

▼M1

3a. W odniesieniu do relokacji wnioskodawców, o których mowa w ust. 1 lit. c), państwa członkowskie mogą zdecydować o wypełnieniu swoich obowiązków poprzez przyjęcie na swoje terytorium obywateli syryjskich przebywających w Turcji w ramach krajowych lub wielostronnych programów legalnego przyjęcia osób w sposób oczywisty wymagających ochrony międzynarodowej, innych niż program przesiedleń, który był przedmiotem konkluzji przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 20 lipca 2015 r. Liczba przyjętych w ten sposób osób przez dane państwo członkowskie powoduje odpowiednią redukcję zobowiązań tego państwa członkowskiego.

Do każdego takiego legalnego przyjęcia powodującego redukcję zobowiązań w zakresie relokacji stosuje się odpowiednio art. 10.

Państwa członkowskie, które zdecydują się skorzystać z możliwości przewidzianej w niniejszym ustępie, co miesiąc składają Komisji sprawozdanie dotyczące liczby osób legalnie przyjętych do celów niniejszego ustępu, wskazując rodzaj programu, w ramach którego dokonano przyjęcia, oraz formę legalnego przyjęcia, jaką zastosowano.

▼B

4. W przypadku gdy po notyfikacji dokonanej zgodnie z art. 4 protokołu nr 21 przez państwo członkowskie objęte tym protokołem Komisja potwierdzi zgodnie z art. 331 ust. 1 TFUE uczestnictwo tego państwa członkowskiego w niniejszej decyzji, Rada, na wniosek Komisji, ustala liczbę wnioskodawców, którzy mają zostać relokowani do zainteresowanego państwa członkowskiego. W tej samej decyzji wykonawczej Rada odpowiednio dostosowuje przydziały innych państw członkowskich, proporcjonalnie je zmniejszając.

5. W wyjątkowych okolicznościach państwo członkowskie może, do dnia 26 grudnia 2015 r., powiadomić Radę i Komisję, że tymczasowo nie może uczestniczyć w procesie relokacji do 30 % wnioskodawców przydzielonych mu zgodnie z ust. 1, podając należycie uzasadnione powody zgodne z podstawowymi wartościami Unii zapisanymi w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

Komisja dokonuje oceny podanego uzasadnienia i przedkłada Radzie wnioski dotyczące tymczasowego zawieszenia relokacji do 30 % wnioskodawców przyznanych danemu państwu członkowskiemu zgodnie z ust. 1. W uzasadnionych przypadkach Komisja może zaproponować przedłużenie terminu relokacji wnioskodawców w ramach pozostałego przydziału maksymalnie o 12 miesięcy poza datę, o której mowa w art. 13 ust. 2.

▼B

6. W terminie jednego miesiąca Rada podejmuje decyzję w sprawie wniosków, o których mowa w ust. 5.

7. Do celów stosowania ust. 2, 4 i 6 niniejszego artykułu oraz art. 11 ust. 2 Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje decyzję wykonawczą.

Artykuł 5

Procedura relokacji

1. Na potrzeby współpracy administracyjnej niezbędnej do wykonania niniejszej decyzji każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy, którego adres przekazuje pozostałym państwom członkowskim oraz EASO. Państwa członkowskie, w porozumieniu z EASO i innymi właściwymi agencjami, podejmują wszelkie odpowiednie środki, aby właściwe organy nawiązały bezpośrednią współpracę i rozpoczęły wymianę informacji, w tym informacji dotyczących powodów, o których mowa w ust. 7.

2. Państwa członkowskie podają regularnie, nie rzadziej niż co trzy miesiące, liczbę wnioskodawców, których można szybko relokować na ich terytorium, oraz przekazują wszelkie inne istotne informacje.

3. Na podstawie tych informacji Włochy i Grecja – z pomocą EASO, oraz, w stosownych przypadkach, oficerów łącznikowych państw członkowskich, o których mowa w ust. 8 – wskazują poszczególnych wnioskodawców, których można relokować do innych państw członkowskich, oraz przekazują możliwie jak najszybciej wszelkie istotne informacje punktom kontaktowym tych państw członkowskich. W tym zakresie pierwszeństwo mają wnioskodawcy szczególnej troski w rozumieniu art. 21 i art. 22 dyrektywy 2013/33/UE.

4. Po wyrażeniu zgody przez państwo członkowskie relokacji Włochy i Grecja możliwie jak najszybciej podejmują decyzję o relokacji poszczególnych wnioskodawców do danego państwa członkowskiego relokacji, w uzgodnieniu z EASO, i powiadamiają wnioskodawcę zgodnie z art. 6 ust. 4. Państwo członkowskie relokacji może podjąć decyzję o odmowie zgody na relokację danego wnioskodawcy wyłącznie wtedy, gdy istnieją uzasadnione powody, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu.

5. Wnioskodawcy, od których należy pobrać odciski palców zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 603/2013, mogą być zgłoszeni do relokacji dopiero po pobraniu odcisków palców i przekazaniu ich do systemu centralnego Eurodac na mocy tego rozporządzenia.

6. Przekazanie wnioskodawcy na terytorium państwa członkowskiego relokacji następuje możliwie jak najszybciej po dacie powiadomienia zainteresowanej osoby o decyzji o przekazaniu, o której mowa w art. 6 ust. 4 niniejszej decyzji. Włochy i Grecja informują państwo członkowskie relokacji o dacie i godzinie przekazania oraz udzielają mu wszelkich innych istotnych informacji.

7. Państwa członkowskie zachowują prawo do odmowy relokacji wnioskodawcy wyłącznie w przypadku wystąpienia uzasadnionych powodów wskazujących, że dana osoba może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, lub w przypadku wystąpienia poważnych podstaw zastosowania przepisów dotyczących wykluczenia, określonych w art. 12 i 17 dyrektywy 2011/95/UE.

▼B

8. W celu wdrożenia wszystkich elementów procedury relokacji opisanej w niniejszym artykule państwa członkowskie mogą po wymianie wszystkich istotnych informacji podjąć decyzję o oddelegowaniu oficerów łącznikowych do Włoch i Grecji.

9. Zgodnie z unijnym dorobkiem prawnym państwa członkowskie w pełni wykonują swoje zobowiązania. W związku z tym Włochy i Grecja gwarantują identyfikację, rejestrację i pobieranie odcisków palców w ramach procedury relokacji. W celu zapewnienia skuteczności i wykonalności tego procesu organizuje się w należyty sposób infrastrukturę i środki recepcyjne, aby tymczasowo zakwaterować ludzi, zgodnie z unijnym dorobkiem prawnym, do czasu szybkiego podjęcia decyzji w sprawie ich sytuacji. Wnioskodawcy, którzy uchylają się od procedury relokacji, są z niej wyłączani.

10. Przewidzianą w niniejszym artykule procedurę relokacji należy przeprowadzić jak najszybciej, nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od momentu, w którym państwo członkowskie relokacji podało liczbę wnioskodawców, o których mowa w ust. 2, chyba że państwo członkowskie relokacji wyraziło zgodę, o której mowa w ust. 4, później niż dwa tygodnie przed końcem tego dwumiesięcznego terminu. W takim przypadku termin przeprowadzenia procedury relokacji można przedłużyć o okres nieprzekraczający kolejnych dwóch tygodni. Ponadto termin można również przedłużyć o kolejne cztery tygodnie, w odpowiednich przypadkach, jeżeli Włochy lub Grecja wykażą obiektywne, praktyczne przeszkody, które uniemożliwiają dokonanie przekazania.

Jeżeli procedury relokacji nie uda się przeprowadzić w tych terminach i o ile Włochy i Grecja nie uzgodnią z państwem członkowskim relokacji, że termin ten zostaje w rozsądnych granicach przedłużony, Włochy i Grecja pozostają odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 604/2013.

11. Po relokacji wnioskodawcy państwo członkowskie relokacji pobiera odciski palców wnioskodawcy i przekazuje je do systemu centralnego Eurodac zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 603/2013 oraz uaktualnia zestawy danych zgodnie z art. 10, a w stosownych przypadkach zgodnie z art. 18 tego rozporządzenia.

Artykuł 6

Prawa i obowiązki wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową i objętych zakresem stosowania niniejszej decyzji

1. Wykonując niniejszą decyzję, państwa członkowskie dążą przede wszystkim do najlepszego zabezpieczenia interesu dziecka.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby członkowie rodzin objęci zakresem stosowania niniejszej decyzji byli relokowani na terytorium tego samego państwa członkowskiego.

3. Przed podjęciem decyzji o relokacji wnioskodawcy Włochy i Grecja informują wnioskodawcę w języku dla niego zrozumiałym lub co do którego można zasadnie przypuszczać, że jest dla niego zrozumiały, o procedurze relokacji określonej w niniejszej decyzji.

▼B

4. Po podjęciu decyzji o relokacji wnioskodawcy, a przed faktyczną relokacją Włochy i Grecja powiadamiają na piśmie zainteresowaną osobę o decyzji o relokacji. W decyzji należy wskazać państwo członkowskie relokacji.

5. Wnioskodawca lub osoba korzystająca z ochrony międzynarodowej, którzy wjeżdżają na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie relokacji, nie spełniając warunków pobytu w tym innym państwie członkowskim, mają obowiązek niezwłocznego powrotu. Państwo członkowskie relokacji ma obowiązek bezzwłocznie przyjąć z powrotem taką osobę.

Artykuł 7

Wsparcie operacyjne na rzecz Włoch i Grecji

1. W celu wsparcia Włoch i Grecji, aby państwa te mogły lepiej sprostać nadzwyczajnemu obciążeniu dla ich systemów azylowych i migracyjnych w związku z aktualną, zwiększoną presją migracyjną na ich granicach zewnętrznych, państwa członkowskie zwiększają wsparcie operacyjne – we współpracy z Włochami i Grecją – w obszarze ochrony międzynarodowej za pośrednictwem stosownych działań koordynowanych przez EASO, Frontex i inne właściwe agencje, w szczególności przez oddelegowanie, w stosownych przypadkach, ekspertów krajowych do następujących działań pomocniczych:

a) sprawdzanie obywateli państw trzecich przybywających do Włoch i do Grecji, które obejmuje jednoznaczną identyfikację, pobieranie odcisków palców i rejestrację oraz, w stosownych przypadkach, rejestrację ich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz – na wniosek Włoch lub Grecji – wstępne rozpoznanie tych wniosków;

b) udzielania wnioskodawcom lub potencjalnym wnioskodawcom mogącym podlegać relokacji zgodnie z niniejszą decyzją informacji oraz określonego wsparcia, jakiego mogą potrzebować;

c) przygotowania i organizacji działań dotyczących powrotu obywateli państw trzecich, którzy nie wystąpili o udzielenie ochrony międzynarodowej lub którzy utracili prawo do przebywania na danym terytorium.

2. Oprócz wsparcia przewidzianego w ust. 1 oraz w celu ułatwienia wykonywania wszystkich etapów procedury relokacji Włochom i Grecji udziela się stosownego wsparcia za pośrednictwem odpowiednich działań koordynowanych przez EASO, Frontex i inne właściwe agencje.

Artykuł 8

Środki uzupełniające, jakie mają podjąć Włochy i Grecja

1. Włochy i Grecja, uwzględniając obowiązki określone w art. 8 ust. 1 decyzji (UE) 2015/1523, do dnia 26 października 2015 r., zgłaszają Radzie i Komisji zaktualizowany plan działania uwzględniający konieczność zapewnienia odpowiedniego wykonania niniejszej decyzji.

▼B

2. Jeżeli niniejsza decyzja zostanie zmieniona na rzecz innego państwa członkowskiego zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 4 ust. 3, to państwo członkowskie powinno, w dniu wejścia w życie odpowiedniej decyzji zmieniającej Rady przedstawić Radzie i Komisji plan działania, który obejmuje odpowiednie środki w dziedzinie azylu, pierwszego przyjęcia i powrotu, zwiększające zdolność, jakość i skuteczność jego systemów w tych dziedzinach, a także środki w celu zapewnienia odpowiedniego wykonania niniejszej decyzji. Wspomniane państwo członkowskie w pełni wykonuje plan działania.

3. Jeżeli Włochy lub Grecja nie wywiążą się z obowiązków, o których mowa w ust. 1, Komisja może postanowić – po umożliwieniu zainteresowanemu państwu członkowskiemu przedstawienia jego opinii – o zawieszeniu stosowania niniejszej decyzji w odniesieniu do tego państwa członkowskiego na okres nieprzekraczający trzech miesięcy. Komisja może postanowić o jednorazowym przedłużeniu takiego zawieszenia na kolejny okres nieprzekraczający trzech miesięcy. Zawieszenie takie nie wpływa na przekazywanie wnioskodawców oczekujących na przekazanie po wyrażeniu zgody przez państwo członkowskie relokacji zgodnie z art. 5 ust. 4.

Artykuł 9

Kolejne sytuacje nadzwyczajne

W przypadku wystąpienia w państwie członkowskim sytuacji nadzwyczajnej charakteryzującej się nagłym napływem obywateli państw trzecich Rada, na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może przyjąć środki tymczasowe na rzecz zainteresowanego państwa członkowskiego, zgodnie z art. 78 ust. 3 TFUE. Środki takie mogą, w zależności od przypadku, obejmować zawieszenie przewidzianego w niniejszej decyzji udziału tego państwa członkowskiego w relokacji, a także ewentualne środki wyrównawcze dla Włoch i Grecji.

Artykuł 10

Wsparcie finansowe

1. Na każdą osobę relokowaną zgodnie z niniejszą decyzją:

a) państwo członkowskie relokacji otrzymuje kwotę ryczałtową w wysokości 6 000 EUR;

b) Włochy lub Grecja otrzymują kwotę ryczałtową w wysokości co najmniej 500 EUR.

2. Takie wsparcie finansowe realizowane jest przy zastosowaniu procedur określonych w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 516/2014. W drodze wyjątku od ustaleń dotyczących płatności zaliczkowych określonych w tym rozporządzeniu płatność zaliczkowa wynosząca 50 % całości środków przyznanych zgodnie z niniejszą decyzją jest wypłacana państwom członkowskim w 2016 r.

Artykuł 11

Współpraca z państwami stowarzyszonymi

1. Przy pomocy Komisji zarówno Włochy, jak i Grecja mogą zawierać umowy dwustronne z, odpowiednio, Islandią, Liechtensteinem,

▼B

Norwegią i Szwajcarią dotyczące relokacji wnioskodawców z terytorium Włoch i Grecji na terytoria tych państw. W umowach tych uwzględnia się w należyty sposób główne elementy niniejszej decyzji, w szczególności dotyczące procedury relokacji oraz praw i obowiązków wnioskodawców.

2. W przypadku zawarcia takich umów dwustronnych Włochy lub Grecja powiadamiają Radę i Komisję o liczbie wnioskodawców, którzy mają zostać relokowani do państw stowarzyszonych. Rada, na wniosek Komisji, odpowiednio dostosowuje przydziały państw członkowskich, proporcjonalnie je zmniejszając.

Artykuł 12

Sprawozdania

Na podstawie informacji przedstawianych przez państwa członkowskie i właściwe agencje Komisja co sześć miesięcy przedstawia Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszej decyzji.

Na podstawie informacji przedstawianych przez Włochy i Grecję Komisja przedstawia także Radzie co sześć miesięcy sprawozdanie z wykonania planów działania, o których mowa w art. 8.

Artykuł 13

Wejście w życie

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 26 września 2017 r.

3. Niniejszą decyzję stosuje się do osób przybywających na terytorium Włoch i Grecji od dnia 25 września 2015 r. do dnia 26 września 2017 r. oraz do wnioskodawców, którzy przybyli na terytorium tych państw członkowskich, począwszy od dnia 24 marca 2015 r..

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Przydział miejsc dla osób z Włoch

	Przydział miejsc na państwo członkowskie (15 600 relokowanych wnioskodawców)
Austria	462
Belgia	579
Bułgaria	201
Chorwacja	134
Cypr	35
Republika Czeska	376
Estonia	47
Finlandia	304
Francja	3 064
Niemcy	4 027
Węgry	306
Łotwa	66
Litwa	98
Luksemburg	56
Malta	17
Niderlandy	922
Polska	1 201
Portugalia	388
Rumunia	585
Słowacja	190
Słowenia	80
Hiszpania	1 896
Szwecja	567

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Przydział miejsc dla osób z Grecji

	Przydział miejsc na państwo członkowskie (50 400 relokowanych wnioskodawców)
Austria	1 491
Belgia	1 869
Bułgaria	651
Chorwacja	434
Cypr	112
Republika Czeska	1 215
Estonia	152
Finlandia	982
Francja	9 898
Niemcy	13 009
Węgry	988
Łotwa	215
Litwa	318
Luksemburg	181
Malta	54
Niderlandy	2 978
Polska	3 881
Portugalia	1 254
Rumunia	1 890
Słowacja	612
Słowenia	257
Hiszpania	6 127
Szwecja	1 830